

Referanser: KR 15/14, KR 49/14 og BM 34/14

Saksdokumenter:

Dok.dato	Tittel	Dok.ID
	KR 58.1/14 Fra høringen om <i>Regler for bruk av kirkene</i>	
	KR 58.2/14 Sammenstilling av gjeldende regelverk og forslag til nytt regelverk	

Regler for bruk av kirkene

Sammendrag

Saken gjelder et forslag til reviderte Regler for bruk av kirkene. Høringen om kirkebygg som pågikk våren 2014 innebefattet også forslag til nytt regelverk.

Det var 3 hovedspørsmål til høringen om dette regelverket:

1. «Er dere enige i at Kirkemøtets regler gjelder kirkerommet og at regler for de øvrige rom fastsettes av menighetsrådet, jf. § 3 annet ledd?»
2. «Har dere merknader til at *midlertidige* installasjoner i forbindelse med arrangementer tas inn i regelverket, jf. § 4 siste ledd? Har dere merknader til at biskopen blir klageinstans?»
3. «Er det andre bestemmelser i Regler for bruk av kirkene som bør endres? Er det bestemmelser som bør tas inn eller tas ut? Hva er begrunnelsen for dette?»

Høringen viste bred tilslutning til de to første hovedspørsmålene og i stor grad til de andre bestemmelsene i forslaget. Samtidig kom det inn mange endringsforslag som det gjøres nærmere rede for i høringssammendraget.

Når en sammenlikner forslaget med gjeldende regelverk, er de mest vesentlige endringene følgende:

- Menighetsråd og prest behøver ikke søke biskopen om tillatelse til at ikke-kristne kan medvirke i et arrangement i kirkerommet (dialogmøte, intervju e.l.), jf. §§ 5 og 12.

- Det presiseres eksplisitt at kirkerommet ikke kan brukes av ikke-kristne tros- og livssynssamfunn til utøvelse av deres tro eller religion, jf. § 4.
- Det er presisert at reglene for bruk av kirkerommet gjelder for tilstøtende rom *når* disse slås sammen til et storrom, ellers ikke. Menighetsrådet fastsetter regler for bruk av andre rom i et kirkebygg enn kirkerommet, jf §§ 2 og 5.
- Menighetsrådet får myndighet til å innføre midlertidige installasjoner i kirkerommet, og biskopen er klageinstans, jf. § 5.
- Kirkerommets bruksformål presiseres også til å gjelde «stillhet, lystenning og bønn», samt «trosopplæring, diakoni og kirkemusikk», jf § 5.
- Det innføres en bestemmelse om at når andre enn medlemmer av Den norske kirke låner kirken til dåp, vigsel eller gravferd og prest i Den norske kirke ikke forretter, skal handlingen forrettes av «pastor/prest fra et annet kristent trossamfunn», jf. § 8.
- Regelverket er omformet mer i tråd med vanlig praksis for regelverk i dag.

Bispemøtet behandlet saken i oktober 2014 og gav følgende beskrivelse og vurdering av det reviderte forslaget til Regler for bruk av kirkene:

Generelt synes regelendringene å være praktiske tillempninger som er i samsvar med forsvarlig bruk og vektlegging av lokal beslutningsmyndighet i kirken. Til punktet om midlertidige installasjoner viser kirkerådets saksfremstilling til et behov for å presisere hva som menes med «midlertidig» i en ny og justert veiledning til Regler for bruk av kirkene. Dette kan være av betydning for ikke å uthule det regelverket som skal ivareta den gjennomførte liturgiske karakter i kirkerommene. Det er likevel ikke grunn til å hevde at noen av de foreslåtte endringene kan være i strid med en evangelisk luthersk lære. (BM 34/14)

Regelteksten som med dette legges fram er noe justert i forhold til teksten i høringen og i høringssammendraget. Endringene handler kun om språklig og juridisk klarhet og konsistens.

Forslag til vedtak:

Kirkerådet anbefaler Kirkemøtet å fatte følgende vedtak:

1. Kirkemøtet vedtar forslaget til *Regler for bruk av kirkene*.
2. Kirkerådet bes om å utarbeide en justert veiledning til Regler for bruk av kirkene.
3. Regelverk til vedtak:

Regler for bruk av kirkene

Reglene gjelder for bruk av de vigslede kirkerom utenom de forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger.

Kapittel 1. Almennelige bestemmelser

§ 1. Formål

Kirken er vigslet til bruk for gudstjenester og kirkelige handlinger og skal gjennom sin bruk tjene til Guds ære og menighetens oppbyggelse.

Gjennom forkynnelse av Guds ord, forvaltning av sakramentene og annen kirkelig virksomhet, er kirken det sentrale samlingssted for menighetens gudstjenestelige og religiøse liv.

Formålet er å gi regler for hva kirkene kan brukes til, hvem som kan bruke kirken og hvem som har beslutningsmyndighet til å låne ut kirken.

§ 2. Virkeområde

Reglene gjelder for all bruk av kirkerommet, jf. § 3 bokstav b), når ikke annet er bestemt for forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger i tjenesteordning for menighetsprest, prost eller biskop eller i særskilt unntak fra disse regler eller med hjemmel i disse regler. Bruk av kirken til gudstjenester og kirkelige handlinger går foran annen bruk etter §§ 5, 7 og 12.

Så langt de passer får reglene også anvendelse på bruk av andre rom i kirken, jf. § 3 bokstav c), og bruk av andre kirker, kapeller, kirkelokaler, forsamlingslokaler og interimskirker, jf. § 3 bokstav d). Nærmere regler om dette fastsettes av menighetsrådet.

Der kirkerommet og tilstøtende rom kan slås sammen til et storrom, gjelder disse reglene når kirkerommet utvides med tilstøtende rom.

§ 3. Definisjoner

I dette regelverket betyr:

- a. Kirke: Kirke eller kapell som er godkjent av Kongen eller departementet, eller som er kirke fra gammelt av, jf. kirkeloven § 17.
- b. Kirkerommet: Den delen av kirkebygningen som utgjør selve kirkerommet med alter, korparti, hovedskip samt eventuelt sideskip og galleri.
- c. Andre rom i kirken: Rom som faller utenfor kirkerommet.
- d. Andre kirker, kapeller, kirkelokaler, forsamlingslokaler og interimskirker: Bygg som er godkjent og innviet til permanent eller midlertidig kirkelig bruk.
- e. Prest: Fast utnevnt eller tilsatt menighetsprest (sokneprest, kapellan eller prost i tjeneste som menighetsprest) samt vikarer for slike prester.

§ 4. *Generelle bestemmelser*

Kirkens formål er bestemmende for avgjørelser om bruk av kirken, jf. § 1. Bruken av kirken er underlagt biskopens tilsynsmyndighet. Kirken med tilbehør skal behandles forsvarlig og med respekt. Kirken må ikke brukes til politisk møte eller virksomhet. Kirken må ikke brukes til kommersielle formål. Kirkerommet kan ikke brukes av ikke-kristne tros- og livssynssamfunn til utøvelse av deres tro eller religion.

Kapittel 2. Menighetsrådets bruk av kirken

§ 5. *Bruksformål*

Menighetsrådet kan bruke menighetens kirke til

- a) gudstjenester,
- b) oppbyggelige møter,
- c) trosopplæring, diakoni og kirkemusikk,
- d) stillhet, lystenning og bønn,
- e) kirkelige konserter og
- f) andre kirkelige og kulturelle arrangementer som faller inn under formålet i §1 og som ikke strider mot § 4 tredje til sjette ledd.

Til slike arrangementer som nevnt i første ledd, kan menighetsrådet invitere til å medvirke også personer som ikke er medlem av Den norske kirke.

Menighetsrådet kan plassere midlertidige installasjoner i kirkerommet i forbindelse med arrangementer nevnt i § 5 første ledd.

Menighetsrådet kan bruke kirken til avholdelse av egne møter, menighetsmøter og kirkevalg.

§ 6. *Klage*

Menighetsrådets avgjørelse etter § 5 kan påklages til biskopen. Biskopens avgjørelse av klagen kan ikke påklages.

Klageberettiget er ethvert medlem av menighetsrådet, samt kirkelig ansatte som har soknet som tjenestested (særskilt arbeidsområde).

Klagefristen er tre uker. Fristen løper fra det tidspunktet den klageberettigede har fått eller burde ha skaffet seg kjennskap til avgjørelsen.

Klagen har ikke oppsettende virkning med mindre dette blir bestemt av menighetsrådet eller biskopen.

For øvrig gjelder reglene om klage i forvaltningsloven kapittel VI.

Kapittel 3. Menighetsrådets utlån av kirken

§ 7. Utlån til medlemmer av Den norske kirke

Til medlemmer av Den norske kirke kan menighetsrådet låne ut kirken til

- a) gudstjenester,
- b) oppbyggelige møter,
- c) trosopplæring, diakoni og kirkemusikk,
- d) stillhet, lystenning og bønn,
- e) kirkelige konserter og
- f) andre kirkelige og kulturelle arrangementer som faller inn under formålet i § 1 og som ikke strider mot § 4 tredje til sjette ledd.

§ 8. Utlån til andre enn medlemmer av Den norske kirke

Menighetsrådet kan låne ut kirken til medlemmer av andre kristne trossamfunn enn Den norske kirke til formål som nevnt i § 7 samt til dåp, vigsel og gravferd som ikke skal forrettes av ordinert prest i Den norske kirke, men av pastor eller prest fra et annet kristent trossamfunn.

§ 9. Saksbehandling

Menighetsrådets avgjørelser etter §§ 7 og 8 anses som enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2. Saksbehandlingen skal skje i samsvar med forvaltningsloven kapittel IV og V.

§ 10. Klage og omgjøring

Menighetsrådets vedtak etter §§ 7 og 8 kan påklages til biskopen. Biskopens avgjørelse av klagen kan ikke påklages.

Klageberettiget er, foruten de som har søkt om å få låne kirken, ethvert medlem av menighetsrådet samt andre med rettslig klageinteresse.

Klagefristen er tre uker. Fristen løper fra det tidspunktet underretning om vedtaket er kommet frem til den klageberettigede eller han på annen måte har fått eller burde ha skaffet seg kjennskap til vedtaket.

For øvrig gjelder reglene om klage og omgjøring i forvaltningsloven kapittel VI.

§ 11. Betaling for bruk av kirken

Innenfor de rammer som er satt i kirkeloven § 20 første og annet ledd, kan kirkelig fellesråd kreve betaling for bruk av kirken etter nærmere regler godkjent av bispedømmerådet.

Kapittel 4. Prestens bruk av kirken

§ 12. Menighetsprestens bruk av kirken

I tillegg til forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger kan presten bruke kirkene i de sokn som presten har som tjenestested (særskilt arbeidsområde) til ekstraordinære gudstjenester, foredrag og andre arrangementer som fremmer menighetens oppbyggelse.

Er det flere fast tilsatte prester i vedkommende menighet, skal de samarbeide om bruksfordelingen. Blir de ikke enige, avgjør biskopen spørsmålet. Menighetsrådet skal uttale seg på forhånd.

Den presten som bruker kirken i medhold av første ledd, kan invitere til å medvirke også personer som ikke er medlem av Den norske kirke, men presten kan ikke låne ut kirken til disse.

§ 13. Tilsyn

Menighetsrådet kan bringe prestens disposisjoner etter § 12 inn for biskopen, jf. § 4 annet ledd.

§ 14. Biskopens bruk av kirken

Biskopen kan selv eller ved annen prest forrette gudstjenester og bruke kirkene i sitt bispedømme på samme måte som menighetsprestene. I slike tilfelle har biskopen fortrinnsrett til bruk av kirken.

Kapittel 5. Forholdet mellom menighetsråd og prest

§ 15. Samarbeid og gjensidig informasjon

Menighetsråd og prest skal samarbeide om bruk av kirken slik at denne best mulig tjener til Guds ære og menighetens oppbyggelse.

Menighetsråd og prest skal på forhånd gi hverandre informasjon om den planlagte bruken av kirken. Informasjonen skal så vidt mulig gis i så god tid at mottaker får mulighet til å innrette seg eller eventuelt komme med innsigelser.

Presten har fortrinnsrett til bruk av kirken til gudstjenester, vigslor og begravelser.

Dersom det oppstår tvil om forholdet mellom henholdsvis prestens bruk og menighetsrådets bruk eller utlån av kirken, avgjør biskopen spørsmålet.

Kapittel 6. Andre generelle regler

§ 16. Generelle plikter for bruker av kirken

Den som bruker kirken, skal sørge for at alt går sømmelig for seg og at kirken med tilbehør behandles forsvarlig og med respekt.

§ 17. Adgang til kirken

Enhver har adgang til de arrangementer som holdes i kirken. En person kan bare bortvises dersom han forstyrrer arrangementet eller krenker kirkens verdighet.

Ved bruk av kirken til vigslar og begravelsar kan presten utfra sitt pastorale skjønns i s rlige tilfeller bestemme at handlingen skal foregå for lukkede dører.

  18. Inngangspenger

Det kan ikke tas betaling for adgang til kirken bortsett fra ved kirkekonsertar og andre kulturelle arrangementar hvor kirkelig fellesråd i henhold til   11 har samtykket i at det tas betaling for bruk av kirken.

Innkrevning av inngangspenger bør ikke skje i selve kirkerommet.

Kapittel 7. Ikrafttredelse og oppheving av eldre bestemmelser

  19. Ikrafttredelse

Disse reglene trer i kraft straks.

  20. Opphevelse av eldre bestemmelser

Med virkning fra ikrafttredelsen, jf.   19, oppheves de tidligere gjeldende Regler om bruk av kirken av 15. november 1991 med senere endringer.

  21. Mindre endringer

Kirkemøtet gir Kirkerådet myndighet til å foreta mindre endringer i reglene.

Saksorientering

Kirkemøtet 1991 fastsatte *Regler for bruk av kirken* i medhold av kirkeloven § 20 tredje ledd. Denne myndigheten ble delegert til Kirkemøtet med hjemmel i kongelig resolusjon av 25. oktober 1991.

Kirkemøtets myndighet var begrenset til å gi «regler for bruk av *det vigslede kirkerom utenom de forordnende gudstjenester og kirkelige handlinger*», og gjelder «soknekirke eller kapell som er godkjent av Kongen eller departementet, eller som er kirke fra gammelt av», jf. kirkeloven § 17. Det betyr at reglene ikke fikk anvendelse for alle kirkebygg eller lokaler eller kapeller som er vigslet til permanent eller midlertidig bruk. Kirkemøtet la likevel til grunn at reglene også skal gjelde for dem «*så langt de passer*», og dette ble tatt inn i gjeldende regelverk § 2 a annet ledd.

Når det gjelder bruken av det vigslede kirkerom i tilknytning til *forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger*, er bestemmelser om dette i hovedsak gitt i tjenesteordningene for menighetsprester, proster og biskoper og i liturgiene. I *Regler for bruk av kirken* har en tatt inn eller henvist til de aktuelle bestemmelsene i tjenesteordningene, og der det er «overlapping» er dette ansett som formålstjenlig.

Kongens særskilte kirkestyre ble avviklet 21. mai 2012. Allerede 8. juni fikk Kirkemøtet myndighet til å gi *nærmere bestemmelser om bruken av kirkene*, jf. endringer i kirkeloven § 20 tredje ledd, og til å fastsette kirkens *liturgier*, jf. kirkeloven § 24 annet ledd.

Det er likevel inntil videre begrensninger i den myndigheten Kirkemøtet har fått. Myndigheten til å endre disse tjenesteordningene ligger fortsatt i Kirkedepartementet. Endringen i bestemmelsen i kirkeloven § 20 tredje ledd om at Kirkemøtet gis myndighet til å gi *nærmere bestemmelser om bruk av kirkene*, må derfor ses i lys av det ansvar og den myndighet departementet *fortsatt har* når det gjelder tjenesteordningene. Videre vil Kirkemøtets myndighet være begrenset ved at det er departementet som godkjenner oppføring og nedleggelse av kirker, jf. kirkeloven § 21 tredje ledd. Kirker kan ikke avhendes, pantsettes eller påheftes bruksretter, og eventuelt salg av kirker krever samtykke av departementet, jf. kirkeloven § 18 annet ledd.

Kirkerådet har ikke funnet det påkrevd å foreslå store endringer i de gjeldende regler for bruk av kirken. Nedenfor nevnes noen aktuelle spørsmål og temaer har vært drøftet, og de viktigste endringene.

- a) Navnet på forskriften endres fra «Regler for bruk av kirken» til «Regler for bruk av *kirkene*», som samsvarer med betegnelsen som er brukt i kirkeloven § 20 tredje ledd.
- b) § 1 tydeliggjøres som en formålsbestemmelse. Enkelte bestemmelser som var tatt inn her og som ikke var av formålsskarakter, er foreslått tatt inn i en ny § 4 Generelle bestemmelser.

- c) Det tas inn en ny § 2 Virkeområde, som presiserer hvilke regler som gjelder for selve kirkerommet i forhold til andre rom i kirken og andre kirker og kirkelokaler som er godkjent til permanent eller midlertidig bruk.
- d) I § 3 defineres ulike typer kirker, kirkerommet og andre rom i kirkebygningen og andre kapeller, kirkelokaler, forsamlingslokaler og interimskirker som er godkjent til permanent eller midlertidig kirkelig bruk. Dette gjøres for å tydeliggjøre at bruken av disse ulike kirker/kirkerom/lokaler bør kunne ha ulike regler med hensyn til bruk.
- e) I § 4 tas inn noen viktige generelle bestemmelser som tidligere var tatt inn i § 1. Det gjelder bl.a. at bruken av kirken er underlagt biskopens tilsynsmyndighet. En henvisning til Kirkens formål (§ 1) som bestemmende for avgjørelser om bruk av kirken, er etter høringen tatt inn som et nytt første ledd i paragrafen.
- f) Det foreslås videre at det går tydelig fram av regelverket at kirkerommet ikke kan brukes til ikke-kristne tros- og livssynssamfunn til utøvelse av deres tro eller religion. Dette vil bl.a. gjelde ved gravferder som ønskes gjennomført som en mer privat seremoni i kirken. I sokn eller kommuner der det ikke finnes egnede lokaler som har tilstrekkelig plass, mener Kirkerådet det vil være problematisk å åpne kirken for gravferder av mer privat karakter og ev. uten kirkelig medvirkning. Det kan vurderes om biskopen i særlige tilfelle bør kunne gi tillatelse til at kirken kan brukes til samlinger som ligger i grenseområdet for det som kan sies å inngå i formålsbestemmelsen i § 1. Hvert enkelt tilfelle må vurderes særskilt, og en slik mulig åpning bør imidlertid forvaltes restriktivt.
- g) I § 5 tas inn en bestemmelse om at *midlertidige* installasjoner i kirkerommet i tilknytning til et arrangement kan benyttes, og at vedtak om dette legges til menighetsrådet. Det vil gjelde enkeltarrangement og ev. arrangement som gjentas eller går over noe tid. Dette vil også gjelde ved utlån av kirken og når presten i tilknytning til et arrangement ønsker å benytte en midlertidig installasjon i kirken. Når det gjelder *faste eller permanente* installasjoner behandles slike i samsvar med *Regler om liturgisk inventar og utstyr*, § 23.
- h) Biskopen avgjør klager på bruk og utlån av kirkene etter nærmere regler fastsatt av Kirkemøtet, jf. også *Tjenesteordning for biskoper* § 5 annet ledd. Det foreslås at biskopen som er avgjørelsesmyndighet i saker om godkjenning og avhending av inventar og utstyr, jf. kirkeloven § 18 fjerde ledd, også gis avgjørelsesmyndighet ved uenighet når det gjelder midlertidige installasjoner. Biskopen bør ikke anses som inhabil i slike saker. Menighetsrådets vedtak om en midlertidig installasjon kan påklages til biskopen av de som er gitt klagerett.
- i) Når det gjelder regler for bruk av kirker som ikke er i bruk eller som vurderes å tas ut av bruk, vil dette i hovedsak kunne bestemmes ut fra de reglene som er

foreslått i det reviderte forslaget. Dette vil ha sammenheng med om kirken er vigslet til permanent eller midlertidig bruk, om biskopen har forordnet gudstjenester og om kirken brukes av menighetsrådet eller presten. Dette berøres også kap. 8 i høringsbrevet som tar opp spørsmålet om avhending/salg og utleie av kirker som ikke er i bruk og menighetsrådets og kirkelig fellesråds ansvar i slike tilfeller. Det må legges til grunn at det er Kirkemøtet som har myndighet til å gi nærmere regler om bruk av kirker som ikke er i ordinær bruk som menighetskirke.

- j) Kirken kan brukes til ulike formål nevnt i §§ 5 og 7. Det er foreslått å ta inn et nytt punkt om aktiviteter knyttet til trosopplæring, diakoni og kirkemusikk. Dette legitimerer en praksis som har fungert i lengre tid og åpner for at kirkerommet kan benyttes for eksempel til Lys Våken og Tårnagenter. Det er også tatt inn et nytt punkt om at kirkerommet kan holdes åpent for stillhet, lystenning og bønn for enkeltpersoner og i forbindelse med hendelser i lokalsamfunnet.
- k) Det er vedtatt at «kirkelige valg holdes samtidig med, og i lokaler i umiddelbar nærhet av, valg til Stortinget eller fylkesting og kommunestyre», jf. kirkeloven § 4 fjerde ledd. Da kirken ikke lenger vil være stedet for kirkevalg, er bestemmelsen i § 3 tredje ledd endret. Bestemmelsen om at «menighetsrådet bruker normalt kirken ved valg av nytt menighetsråd» er tatt ut, men siden menighetsrådet kan bestemme at det også kan holdes valg på søndagen før den offisielle valgdagen, jf. *Regler for valg av menighetsråd* § 2.1, er dette tatt inn i § 5 fjerde ledd.
- l) Det har vært reist spørsmål om ikke også kirkelig fellesråd som forvaltningsansvarlig for kirkebygget bør kunne bruke kirken, f.eks. til å holde kirken åpen for besøkende for omvisning. Kirkerådet mener at kirkelig fellesråd ikke bør ha en slik rett til bruk av kirken, da kirkelig fellesråd av eget tiltak ikke bør og ikke skal bruke kirkene til oppgaver som er tillagt menighetsrådets virksomhetsansvar og bruksformål nevnt i § 5. Dette hindrer ikke at ett eller flere menighetsråd etter avtale kan overlate til kirkelig fellesråd å utføre oppgaver som ligger til menighetsrådet, jf. kirkeloven § 14 femte ledd. Dette bør ikke skje ved at kirkelig fellesråd gis en selvstendig rett til å bruke kirken, men som en del av en slik avtale. Det kan f.eks. gjelde omvisning i kirken, møtevirksomhet og kulturarrangement som fellesrådet står for på vegne av soknene. At fellesrådet må utføre vedlikeholds- og oppussingsoppgaver m. v. av kirken, bør ikke anses som en bruk av kirken, men fortsatt vurderes som ikke-bruk, jf. momenter som er omtalt i kap. 3 i høringsdokumentet.
- m) Det har også vært foreslått at reglene bør inneholde en bestemmelse om at den myndigheten som her er lagt til menighetsrådet, bør kunne delegeres til daglig leder. Dette anses ikke nødvendig å ta inn her, da bestemmelser om dette kan fastsettes med hjemmel i *Regler om formene for menighetsrådets og kirkelig fellesråds virksomhet* § 10.2.

Etter høringen er det i tillegg gjort noen flere justeringer i forslaget til reviderte Regler for bruk av kirkene enn det som ble sendt på høring.

- Menighetsråd og prest behøver ikke søke biskopen om tillatelse til at ikke-kristne kan medvirke i et arrangement i kirkerommet (dialogmøte, intervju e. l.), jf. §§ 5 og 12.
- Det er presisert at reglene for bruk av kirkerommet gjelder for tilstøtende rom *når* disse slås sammen til et storrom, ellers ikke. Menighetsrådet fastsetter regler for bruk av andre rom i et kirkebygg enn kirkerommet, jf. §§ 2 og 5.
- Det innføres en bestemmelse om at når andre enn medlemmer av Den norske kirke låner kirken til dåp, vigsel eller gravferd og prest i Den norske kirke ikke forretter, skal handlingen forrettes av «pastor/prest fra et annet kristent trossamfunn», jf. § 8.

Kirkerådet foreslår at det utarbeides en revidert veiledning som nærmere redegjør for de enkelte bestemmelsene, jf. *Regler for bruk av kirken med merknader*, som Kirkerådet utga i 1992 og som ble revidert i 2002. Veiledningen har vært ansett som et nyttig hjelpemiddel.

Økonomiske/administrative konsekvenser

Det reviderte regelverket er først og fremst en ajourføring til dagens praksis slik at det tydeliggjøres i regelverket noen nye problemstillinger og former for bruk av kirken. På ett punkt forenkles den praksis som gjeldende regelverk forutsetter, nemlig at når menighetsrådet eller presten ikke lenger behøver å søke biskopen om tillatelse når en ikke-kristen medvirker i et kirkelig arrangement i kirkerommet.

Saksutredningen og høringen har allerede krevd tid og arbeid i svært mange kirkelige instanser, og vil fortsatt kreve det før og etter Kirkemøtet 2015. Men å revidere Regler for bruk av kirkene inngår som en naturlig del av kirkens løpende arbeid. Kunngjøring og kursing i regelverket hører også med til dette og integreres i øvrig kursvirksomhet. Regelverket medfører ingen særskilte merutgifter og legger ikke opp til nye investeringer i menighetene.